

המרכזים של אנרגיית החיים

הרצאת המדריך מס' 172 | 28 במרץ 1969

שלומות, חברים שלי. ברכות בצורת אהבה, עוצמה והבנה יוצאות החוצה; בה במידה שאתם מייצרים את אלה בתוכם, תהיו מסוגלים לקלוט ולקבל את הברכה שזורמת לתוכם.

ההרצאה של הערב תמשיך את הנושא שהתחלתי לדון בו בפעם הקודמת, זה של מרכזי האנרגיה של המבנה האנושי. יש הרבה מה לומר על זה. נחלק את הדיון לשלושה חלקים. הראשון יעסוק במה שקובע את תפקודם של מרכזי האנרגיה. החלק השני יעסוק בתפקוד הספציפי של כל מרכז. השלישי יעסוק בטיפוח המרכזים הללו ובשיטות לפתיחת הערוצים החסומים המובילים אליהם.

אתם חייבים להבין, חבריי, שעצם הנתיה הזה, פיתוח האומץ שלכם להסתכל על עצמכם באמת - וזה לא קל אפילו בחצי ממה שמאמינים לפני שמתחילים - הוא ההיבט המהותי ביותר של תרגול כזה. שכן כל סוג של תרגול שהוא מכני, העוסק רק בתרגילי ריכוז, נשימה וכן הלאה, לא ייתכן שיכול להגשים את מטרתו. אם כך, הבסיס לצמיחה הוא תמיד להרחיב את החזון שלכם, את התודעה שלכם לגבי האמת שלכם והיחס שלכם ליקום, ולכן לחוק ולבריאה האוניברסליים.

את מה שקובע את התפקוד התקין של כוח החיים באדם, ומכאן של מרכזי האנרגיה, ניתן להבין רק אם נקבל מבט על כל המבנה של האישיות האנושית. לשם כך, יש צורך בסכום מסוים. כוח החיים הוא הכוח היצירתי שמחיה את היקום כולו. הוא מכיל את כל יסודות החיים, כל הפוטנציאלים, כל אפשרות לביטוי חיים. זהו כוח כל כך חזק שיש להתאים אותו, כדי לא להתפרץ אל אורגניזם שתודעה שלו עדיין לא מספיק חזקה כדי לקבל את הכוח הכולל. לכל אורגניזם חי יש אפוא מרכזים מיוחדים הממירים, מטמיעים ומאזנים את הכוח שזורם אליו. המרכזים של אדם מובחנים ומורכבים לאין שיעור מאלה, למשל, של עלה דשא. הסיבה לכך היא שלאדם יש - באופן יחסי יותר אפשרויות לביטוי עצמי מגוון מאשר לעלה הדשא.

כפי שאמרת, כוח החיים הזורם לתוך האורגניזם חייב לעבור חילוף חומרים, להפיץ אותו ולהתאים אותו. אחרת, הכוח יהיה חזק מדי. אם התודעה האנושית מפוצלת ונמצאת בקונפליקט - אם מצד אחד היא מוכנה לבצע חילוף חומרים מגוון יותר, אך מצד שני היא לא מאוזנת ומעורערת- המרכזים נסגרים. הם נעשים סתומים. תהליך המימוש העצמי אומר אפוא גם פתיחת המרכזים.

הגוף הפיזי האנושי הוא רק השתקפות גסה של הגוף האמיתי, כלומר הגוף הרוחני, הנצחי. באחרון, כל הפונקציות והאיברים מעודנים לאין שיעור מאשר במבנה הפיזי. את הגוף הזה של ההווה הנצחית לא ניתן כמובן לראות בעין האנושית. בכל זאת הוא הרבה יותר אמיתי מכל דבר שניתן לראות בעין. לגוף הזה יש כמה זוויות ראייה חיצוניות גולמיות יותר, המשקפות את רמות התודעה השונות הקיימות, כאשר ישות עדיין לא מאוחדת עם העצמי הרוחני שלה. הגוף הפיזי הוא ההופעה החיצונית הגולמית והזמנית ביותר, המבטאת את רמת התודעה המנוכרת ביותר מהמקור שלה, מהוויית הרוח.

המרכזים קיימים בצורה מושלמת ומתפקדים בגוף הרוח. שם הם איברים גלויים, שכן הלב והכליות הם איברים גלויים בגוף הפיזי. הגופים העדינים השונים האחרים מכילים גם את המרכזים הללו, אך כבר השתנו בתפקודם, בהתאם למידת האי-אחדות עם המבנה הרוחני. באורגניזם הפיזי ניתן לזהות את המרכזים רק בעקיפין: המערכת המתפקדת כבלוטה משקפת אותם ונקבעת על ידם. אבל ניתן לחוות בבירור את הפתיחה או הסגירה של המרכזים, את תפקודם החלק או הגדוש ודחוס. לפועל היוצא יש סימנים פיזיים מובהקים. אולם המרכזים עצמם אינם גלויים לאדם.

אם כן, מה קובע את תפקודם החלק של מרכזי האנרגיה - ולכן הטמעה נכונה של כוח החיים? זה תלוי לחלוטין במצב התודעה. מכיוון שהתודעה היא המקור של כל מה שיש, התודעה חייבת לקבוע גם את המערכת החשובה ביותר של תפקוד החיים. כל אמונה ורעיון קובעים את הרגשות, התגובות, העמדות והביטויים של האדם בחיים. לא יעלה על הדעת שאדם אינו מושפע או שהוא אדיש לרעיון מושרש עמוק. ואני לא מתכוון רק לרעיונות ולדעות מודעים. חשובים עוד יותר הם הלא מודעים, כי לא ניתן לכוון אותם מחדש. אינדיבידואל שהוא מה שאנו מכנים ממומש באופן עצמי - בין אם עדיין בגוף הפיזי, או לאחר שכבר התעלה מעל מצב הגוף - הוא בְּאֶמֶת. הוא או הוא לא יודעים הכל אבל יש להם ראש פתוח והם נקיים מתפיסות מוטעות. שום אמונות כוזבות כבר לא יוצרות פחד, מיגננה, רגשות הרסניים. מי שהוא בְּאֶמֶת, תופס את הטבע המיטיב של היקום. הוא או היא פתוחים, שמחים, ללא שמץ של חשש, ולכן יכולים להתרחב בצורה הרמונית. לאור זה, המרכזים פתוחים ללא מאמץ, במצב בלתי מוגן ונינוח של גוף, נפש ורגשות. הם מאפשרים לכוח החיים לזרום בצורה חלקה וחופשית, והמרכזים מפיצים את הסוג הנכון של אנרגיה לתוך האורגניזם, בכל מקום בו יש צורך בהיבטים ספציפיים של הכוח הגדול. אין סתימה, אין חסימה, שכן אין חשש. ופחד לא יכול להתקיים אם אין שליליות או מגבלה של רעיון.

ככל שאתם מתפתחים וגדלים יותר, אתם הופכים מודעים יותר לאופן שבו כל רעיון שגוי יוצר רגשות הרסניים ומושגים מוגבלים של עצמי וחיים. דיברנו במשך זמן לא מבוטל על חשיבותה של תפיסת העולם הדואליסטית לעומת השקפת עולם מאוחדת. מצב תודעה דואליסטי הוא מצב שתופס את החיים תמיד במונחים של או/א, טוב או רע, זה או זה - האחד עם ההחרגה של האחר. כל הספירה האנושית מוטבעת בשגיאה זו. זה קשה להבנה עבור מי שעדיין לא נכנס עמוק לתוך הווייתו הפנימית. כאשר עשיתם זאת במידה ניכרת ולכן התגברתם על כמה חסימות ואשליות בסיסיות לגבי עצמכם, תגלו כיצד היקום ואפשרויותיו מתרחבים עבורכם. היכן שקודם לכן הייתם משוכנעים שאתם חייבים להפסיד, שיש לכם רק בחירות לא מספקות, ככל שאתם צומחים ביושרה ובאובייקטיביות, אתם מגיעים בסופו של דבר למצב שבו אתם לא מפסידים כלום. כאשר הדואליות של ההקרבה המגבילה העצמית הכוזבת, החמדנית והילדותית חדלה להתנגד, מתעורר ניסיון במלאותו.

תפקוד תקין של מרכזי החיים אינו אפשרי כאשר האנושות עדיין מעורבת בקונפליקט הדואליסטי. אולי הדואליזם הבסיסי ביותר - כפי שנדון במקומות אחרים בהקשרים שונים - הוא שאלה של מוסר מול עונג, אנוכיות מול אלטרואיזם, חסך עצמי מול קיפוח אחרים. מושג של טוב ורע כולו נובע מהמושג השרירותי, המיותר והמוטעה הזה של חיים. כל הציוויליזציה האנושית, כמעט כל הפילוסופיות, מורעלות על ידי הפיצול הבסיסי הזה בתודעה האנושית. חבריי, כל עוד אתם מאמינים שאתם צריכים לבחור בין להיות טובים או להשיג את היתרונות שלכם, אתם חייבים להיות בקונפליקט נוראי. אתם תהיו חופשיים מקונפליקט רק כשתבינו עמוק בפנים שעל ידי קיפוח עצמכם,

בסופו של דבר אתם מקפחים אחרים; על ידי השגת היתרונות האמיתיים שלכם - לא קיצרי הרואי והילדותיים - אתם בסופו של דבר גם מועילים לאחרים.

כדי להגיע למצב התודעה הזה, הרחב יותר, תחילה יש צורך להבין את האמונה המושרשת שלכם במגבלה, בצורך לקבל החלטות של עצמי מול אחרים; כדי להגיע להבנה כזו, תחוו תחילה בדיוק מצבים כאלה, שבהם זה באמת נראה בלתי נמנע שעליכם לוותר על האחד למען השני. כי לפי אמונתכם, אתם חייבים גם לחוות. האמונה שלכם יוצרת את המצב. לפיכך, יש להוכיח אמונה כוזבת כנכונה עד שמתחילים לתפוס את הקשר בין אמונה לחוויה. אם אתם מסכימים שהאמונה הפנימית, ה"בלתי נראית" שלכם יוצרת את המצב הקשה של הצורך לאזן את היתרון שלכם עם זה של אחרים, תצטרכו להתמודד עם התנאים המוגבלים שייצרתם בעצמיכם ולטפל בכל אחד מהם בנפרד, עם אינטליגנציה, השקעה מלאה ויושרה. אף רגשות מפחידה לא חייבת לטשטש את השקפותיכם על הזכויות שלכם. אף חמדנות ילדותית לא חייבת להביא לרציונליות את הריכוז בעצמי שלכם. אתם חייבים לראות ולהתגבר על שתי הנטיות; וכך תקבלו החלטות רבות, כל אחת שונה. פעם אחת, אתם תוותרו על היתרון שלכם כי אתם רואים שמה שמונח על כפות המאזניים לא מבטיח סיפוק עצמי. בפעמים אחרות, תוותרו על אלטרואיזם כי מה שנמצא על כפות המאזניים אינו מצדיק חסך עצמי. כל הפסד יתגלה בקרוב כאשליה.

יותר ויותר, ישלטו בכם שיקולים אמיתיים, לא פחד מחוסר הסכמה, לא תלות בדעה טובה של אחר, לא פחד מתיסכול וחוסר יכולת לעמוד מול חוסר סיפוק. כך תפתחו את החזון שאין באמת חלוקה בין ההגשמה והאינטרסים שלכם לבין אלה של אחרים. בטווח הארוך הכל מתמזג. האמת הבסיסית מפייסת את שני הצדדים.

אתם לא יכולים להגיע למצב התודעה הזה בזול. זה מצריך את כל ההשקעה והמעורבות שלכם בכל נושא, לא משנה כמה הוא לכאורה חסר משמעות. בדרך זו, אתם מתעלים מעל לדואליזם, וכתוצאה מכך מעל פחד, חמדנות, תחושת קיפוח וכעס, על כל הנגזרות שלהם. יותר ויותר, התודעה שלכם קולטת, חווה ומשיגה את השפע הבלתי מוגבל שהיקום מאחסן עבור כל היצורים. הצעד הראשון חייב להיות הכרת קיומו של הפוטנציאל.

כל עוד אתם חיים בקונפליקט האנושי הבסיסי, בתודעה המפוצלת, אתם חייבים להאמין שאתם צריכים לשלול מעצמכם כדי להיות בן אדם הגון ואוהב. האם זה לא טבעי שמצב קשה שכזה מעורר תחושות של טינה, תסכול, כעס, שנאה עצמית, אשמה? והאם זה לא טבעי שרגשות כאלה סוגרים את זרימת האנרגיה הבריאה? כאשר הרגשות מתהדקים בגלל רגשות שליליים כאלה, המבנה הפיזי חייב בסופו של דבר גם להתהדק. ההידוק של המרכזים, בגוף וברוח, משקף תמיד הרגשות של פחד, כעס ואשמה.

הדואליות הבסיסית הזו יוצרת תגובת שרשרת של רגשות שליליים, מושג מוגבל, קונפליקט בין עצמי לאחרים - ומכאן הגבלת החוויה. מצב של תודעה זה מתקבע באופן עדין ובהחלט אוסר על ההתרחבות שלכם. ככל שאתם הופכים מודעים יותר לעצמכם במהלך העימות העצמי, אתם גם מתחילים לזהות את התגובות הקטנות והעדינות המצביעות על האופן שבו אתם מונעים מעצמכם התרחבות וחוויה מענגת. אתם מזהים את הפחד שלכם להשתמש בפוטנציאל שלכם עד הסוף.

כל רעיון מוגבל לגבי האפשרויות שלכם הוא תוצאה של תגובת שרשרת כזו. המחלה האנושית האמיתית היא הכישלון לנצל את מלוא הפוטנציאל שלכם כדי ליצור חיים טובים. כשאתם מעכבים את הפוטנציאל שלכם להתרחב, ליצור תנאים טובים יותר, לחוות תחושות הנאה עמוקות יותר בכל הבחינות, אתם ממשיכים את המעגל הזדוני. התוצאה חייבת להיות תסכול ומגבלה, שאז אתם מניחים שהם טבע החיים - לפחות מבחינתכם. השכנוע המעמיק הזה מגביר רגשות שליליים, מהדק את ההגנות שלכם, סוגר את המרכזים. כל עוד אתם מרגישים מחוייבים לקבל את ההחלטה הטרגית בין טוב ושמחה, מוסר והנאה, אינטרס אישי ואהבה, אתם אף פעם לא יכולים להחליט באופן מלא, ואתם הופכים כל כך מבולבלים ומוטרדים שאתה מגיבים בצורה עיוורת ונוקשה, מבלי לדעת מה שולט בכם. ה"חטא" הגדול ביותר, אם נרצה להשתמש במילה הזו, הוא התעלמות מהפוטנציאל שלכם - להציב לעצמכם גדרות מיותרות שאתם חושבים שאינכם יכולים ללכת מעבר להן.

איך כל זה משפיע על המרכזים הספציפיים? כדי להבין זאת, עלינו ללמוד תחילה את המשמעות והתפקוד של כל מרכז. כאן אני חייב לחזור על חלק ממה שאמרתי במפגש השאלות והתשובות האחרון, כדי לא לשבור את ההמשכיות.

המרכז הראשון הוא המרכז המיני, הממוקם בבסיס עמוד השדרה. כשאני מזכיר מיניות, אני מתכוון למשהו שחורג מההנאה המוגבלת של אברי המין. היא כוללת את כל הרחבת האהבה האישית למין השני; זוהי היכולת של הפרט לחוות הנאה בכל הרמות - פיזית, רגשית, נפשית, רוחנית - ללא שמץ של חשש, מתח, חמדנות לחוצה או נפרדות. זוהי היכולת לתת ולקבל ללא הגנה. זוהי, ללא ספק, היכולת להתמסר לתהליכי הרגש הבלתי רצוניים, מבלי שהאגו יצטרך להישאר בשליטה. זה מרמז על יחס אמין ומקבל כלפי הלא מודע של האדם, על כל התגובות והתנועות שלו [של הלא מודע]. כפי שכולכם יודעים, פתיחות בוטחת מסוג זה היא הקשה ביותר עבור כל בני האדם. אבל אם זה יושג, המרכז המיני יהיה פתוח. זה לא ייחסם מהצורך של האגו להיות בשליטה.

איך אתם יכולים להגיב באמון כאשר התודעה ותפיסת החיים שלכם מכוונות לקיפוח ובכך לרגשות שליליים, שאתם צריכים לחשוש לחשוף? לכן יש לסגור את המרכז באופן חלקי או מלא. מכאן שאתם בעצם חווים חסך, כי לא ניתן להפעיל באופן מלא את הזרימה של כוח החיים, עם כל היכולות האנרגטיות המביאות את החיים [של כוח החיים] ומעודדות בריאות.

המרכז השני נמצא במקלעת השמש. פתיחתו יוצרת חיבור עם חוכמה רוחנית, עם תודעת ההווה האוניברסלית - ולכן מעצימה את רגשות האהבה הכלליים. כי כשאתם בְּאֶמְת, אתם אוהבים. פתיחת המרכז המיני מאפשרת לכם לחוות את תהליך היצירה והאקסטזה הקיים והמתמשך עם אדם אהוב אחר. הפתיחה של ערוץ מקלעת השמש מחברת אתכם עם האמת והטוב הנצחיים המתמשכים של המציאות האולטימטיבית. מדי פעם אתם יכולים לחוש את החיים האמיתיים המתמשכים האלה. זה קורה בדרך כלל כאשר אתם באמת אוהבים ובכך התעליתם מעל המאבק הדואליסטי; או כאשר אתם מגלים, לעתים קרובות באירועים חסרי משמעות לכאורה, את האמת הפנימית שלכם, היכן שלא ראיתם אותה קודם לכן. רוחו של גילוי כזה היא אם כן בקבלה, לא בדחייה, של העצמי והחיים.

התפיסה של תהליך החיים המתמשך בפלא האינסופי של נְעֻלוֹת, גדלות, חוכמה, אהבה והנאה היא תפיסה שונה לחלוטין מהרגיל, שזה, "אני חייב להגיע למצב חדש." השגה כזו תהיה בלתי אפשרית אם היא לא הייתה קיימת כבר ברמה אחרת של מציאות. מה שאתם צריכים לעשות הוא לגלות את קיומו של מצב אחר על ידי בחינה,

תחילה, של האפשרות שהמצב קיים. לפיכך עליכם לחשוב על כל מצבי האושר העילאי כקיימים כבר; כל החוכמה שתצטרכו אי פעם כקיימת כבר; כל הגישות ההרמוניות ומימוש הכוח והפוטנציאל היצירתי שלכם כקיימים כבר - וראו את עצמכם מופרדים מהכל על ידי חומה. עליכם להסיר את הקיר הזה. אבל התהליך המתמשך של חיים אחרים כבר שם. ברגעים הטובים שלכם, חבריי, אתם מודעים לכך. אתם מודעים לכך שיצרתם קשר עם מימד אחר של המציאות שבו יש שלוה ושמחה מוחלטת, כל השאלות נענות, החיים נצחיים - ואין ממה לחשוש. רק כשאתם מנותקים מהמציאות הזו ומתחילים לפקפק או לשכוח אותה, אתם מוצאים את עצמכם בעימות/ במאבק.

ההנאה העילאית ללא שמץ של חרדה היא מציאות קיימת תמיד בכם - בעת הזו. כל מה שמפריד בינכם לבין זה הוא חוסר הידיעה שלכם את זה, הפחדים והחששות שלכם - הרשות שלכם עצמכם, כביכול, לחוות את המציאות הזו. באופן דומה, החוכמה החיה מתמיד והמתאימה, לה אתם זקוקים בכל רגע נתון של חייכם, כבר נמצאת שם. אתם רק מופרדים ממנה על ידי אי ידיעת קיומה, על ידי הזדהות עם מקורות חוכמה אחרים שהם במקרה הטוב תחליפים גרועים. אלה עשויים להיות האינטלקט שלכם; הרגשות הלא נחקרים שלכם, שהם רק תגובות לעמדות שלא נחקרו; תכתיבים של אנשים אחרים עליכם; או שכל אלה התערבבו יחד. לעתים קרובות אתם חדלים מיצירת קשר עם הערוץ הזה, גם כשכבר חוויתם את זמינותו המיידית, כי אתם מפחדים מהרגשות הטובים הנובעים מחוכמתו העמוקה. אינכם רוצים להאיץ ולפתוח את כל הערוצים והמרכזים הללו ולתת לעצמכם לזרום יחד עם התנועות הקוסמיות האוניברסליות. אתם מפחדים וכועסים מכדי לעשות זאת. הפחד והכעס חייבים להיות מודעים. כמו כן, הפחד שלכם מאכזבה, חוסר האומץ שלכם להיות מאושרים, מעכבים אתכם מלהתרחב לתחום המציאות שבו אתם מוצאים פתרונות לכל דבר.

במקלעת השמש תמצאו את המרכז שמחבר אתכם עם החוכמה העילאית לגבי כל מה שאי פעם תצטרכו לדעת, או אי פעם תוכלו לדעת. חוכמה עמוקה כזו מסירה פחד וגורמת לאהבה לזרום.

כדי למנוע בלבול, אני רוצה להכניס כאן הערה שלמרכזים יש כמה תתי-חלוקות, או השתקפויות נגד, שלעיתים עשויות להתפרש כמרכזים נפרדים. לדוגמה, למרכז בבסיס עמוד השדרה יש השלכות אחרות, או נקודות ריכוז, באגן הירכיים ובאיברי המין.

המרכז הבא נמצא מאחור. היכולת שלו זה רצון. כעת, עד כה, אנו יכולים לראות שעסקנו בשלוש פונקציות אנושיות בסיסיות: להרגיש, לדעת, לרצות. אם קיימת הרמוניה בין שלושת הפונקציות הללו, יש פעולה ותגובות הדדיות מושלמות ואין שקלול של אחד על חשבון אחר. מרכז הרצון הוא גם מרכז האגו, תוקפנות, עמידה עצמית על זכות, עמוד שדרה ואחריות עצמית. כל הגישות הללו ממורכזות ויוצאות מהאחור. למרכז זה יש שתי חלוקות, מישנה - האחת בעורף הצוואר, השנייה למטה יותר, בערך בין השכמות. שתיהן השתקפויות ממרכז אחד, שממוקם יותר "פנימה" בגוף הרוחני, אולי איפשהו באמצע. זה בא לידי ביטוי בגוף הפיזי בעיקר בשני המקומות הללו.

אם האגו אינו מפותח ובריא לחלוטין, מרכז האנרגיה הזה הוא בתת פעילות. האנרגיה לא זורמת בצורה חלקה. אם האגו צמוד מדי, חרד, נוקשה מדי ובעל רצון עצמי, שוב האנרגיה לא זורמת בצורה חלקה. יש אנשים שמוציאים תועלתיות בלעשות דרמה מהחולשה ובכך לנסות לעשות מזה עניין גדול [לתת לזה משמעות רבה]. אחרים מנטרלים את הפחד מאגו חלש על ידי הדגשת יתר של כוח מדומה. שתי הגישות

עשויות לגרום לבעיות דומות של הגוף והנפש. מתחים בגב מעוותים ודוחסים את זרימת האנרגיה החלקה.

הבה נבחן לרגע כיצד אגו חלש משפיע על הפונקציות של שני המרכזים הנ"ל: אם אתם חלשים ותלויים, אתם חייבים לפחד. לפיכך, אתם חייבים שיחסר לכם האומץ לחוויה הגדולה של החיים, לחוכמה העמוקה יותר שמתעלה מעל האגו. האגו החלש גורם לכם להיאחז כל כך חזק שאתם לא יכולים להיפתח למה שנמצא מעבר לטווח שלו. לסמוך, לאהוב ולשמוח; לתת לתהליכים בלתי רצוניים לעשות את שלהם בעסקי החיים, דורש כוח. תפיסת המציאות הגדולה ביותר של החיים נבלמת כאשר האגו אינו גמיש וחזק. זה חייב להיות עצמאי, מבלי להאמין שזו הפונקציה היחידה שאפשר לסמוך עליה.

המרכז הבא הוא בגרון. התפקיד הספציפי של המרכז הזה הוא היכולת לקלוט, לבלוע ולעכל, להיטמע ולקבל. אדם נוקשה, שבעיותיו הלא-מודעות הפנימיות יוצרות בלבול ותהו ובהו, דוחה גישה גמישה ומקבלת כלפי החיים, התפתחויות בלתי צפויות, אנשים, חוסר העקביות וחוסר יכולת הניבוי הלא-מודעות שלו או שלה. לגב החלש ולאגו, להיעדר אחריות עצמית עצמאית, יש מקבילה בחזית נוקשה שמסרבת לקלוט או לבלוע שום דבר. אנשים כאלה חוששים להיות פתיים כי עמוק בפנים הם מסרבים להיות עצמאיים. אנשים כאלה -המשתוקקים לאישור יותר מאשר שתהיה להם היושרה להיות נאמנים לעצמי- חוששים מחוסר עמוד השדרה שלהם, וכתוצאה מכך אינם יכולים לקבל ולהתמודד עם הרבה ממה שהחיים מביאים.

המרכז הבא נמצא בין העיניים. הפילוסופיה המזרחית שמה דגש רב על המרכז הזה. זה נקרא לעתים קרובות "העין השלישית". מרכז זה הוא ביטוי ראשוני של שלמות רוחנית והגשמה מוחלטת של העצמי האלוהי, המתבטא במרכז החלק העליון של הראש. למרכז בין העיניים יש יכולת עצומה לדמיון, לראות, להבין. אם המרכזים שהוזכרו קודם פתוחים וזורמים בהרמוניה, מגיעים חזון ותפיסה רוחנית המעניקים השקפה חדשה לגמרי על החיים, היקום, העצמי - כל מה שיש. פתיחתו של מרכז זה מבשרת את האינטגרציה הכוללת המתבטאת במרכז החלק העליון של הראש, המשלב את הכל. כשזה קורה, יודעים שאין גבול והכל אחד.

כמובן, חבריי, פתיחת כל מרכז דורשת עבודה רבה. זה דורש שינוי מוחלט של התודעה שלכם, ובכך אני מתכוון, אולי אפילו יותר, לפתיחת הלא מודע שלכם. לעתים קרובות להוויה המודעת שלכם יש את הידע הנכון, אך אינה נתמכת על ידי התפיסות והתגובות הלא מודעות שלכם. אז העבודה ארוכה ומרוכזת. אבל זה הופך משמח מרגע מסוים, לאחר שמתגברים על ההתנגדויות העיקריות. ואתם יכולים להתגבר עליהן רק על ידי הכרתן באופן מלא. כאשר ההתנגדויות סוף סוף מתפנות, ההתרחבות שלכם הופכת בעיקר לביטוי משמח של חיים.

עוד מילה אחת על הדואליזם שמחריב את היכולות הפנימיות של האדם להתמודד עם כל דבר. אני אומר את זה כדי לעזור לכם לצמוח מהמקום הזה, כדי שהפחדים וההגנות שלכם יוכלו להתחיל להירגע עמוק בתוכם. הצעד הראשון המתחייב הוא להיות מודע לפחדים לא מודעים. זה, כפי שאתם שעובדים על הנתיב הזה יודעים היטב, לא קל כמו שזה נשמע. אבל ברגע שאתם מודעים להם לחלוטין, אתם צריכים למצוא דרך להרפות מההידוק שהפחד שלכם יוצר. זה יכול להיעשות רק כאשר אתם מקבלים, במקום להתנגד.

אבל מה כדאי לקבל? מחסור, חוסר הגשמה, הקרבה? הדת לימדה זאת מאות שנים, אלפי שנים, כי היא לא הבינה את משמעות הקבלה. זה נכון שאתם חייבים לקבל, שכן כשאתם אומרים "אני חייב שיהיה לי את זה ואסור לי לחוות את האחר", אתם נמצאים במצב של הגנה הדוקה וחרדתית. אתם במאבק שלא ניתן להתגבר עליו. זה אולי השיעור שהכי קשה לאדם ללמוד. איך אתם יכולים לוותר על הגישה של "אני חייב" מבלי לוותר על האושר שלכם? סוג זה של ויתור מתבלבל בקלות עם שליליות, הפְּנֵעות ואפילו הכחשה עצמית מזוכיסטית.

ההנחה המוקדמת של הדת שהאדם הטוב חייב להקריב, היא טעות. למשמעות המקורית יש שני היבטים. הראשון הוא שלפעמים יש להתגבר על אנוכיות אם מה שעומד על כף המאזניים עבור האחר חשוב יותר ממה שהעצמי יכול להרוויח. אלה שחשים אהבה יחוו לעתים קרובות מעשים כאלה שאינם מקפחים כלל, אך אהבה כזו אינה יכולה להתפתח באקלים של פחד וכפייה. הפן השני, החשוב עוד יותר, נוגע לגישה של לשחרר, שכל איש חזון רוחני אמיתי ניסה להעביר לאנושות. רק בדואליות של המיינד, השחרור מביע "אני חייב לוותר על מה שאני רוצה". מעבר לדואליות, זה לא כך. אם אתם יכולים ללמוד להרפות מבלי לוותר על ההגשמה או המימוש העצמי שלכם, ייתכן שאכן תצטרכו לקבל שלא ניתן כעת להגשים ביטוי ספציפי של הרצון שלכם בדרך שלכם. הסיבה לכך היא שהמושגים הפנימיים המוגבלים שלכם ומרכזי האנרגיה הסגורים אוסרים התרחבות. אתם עדיין סובלים מהתוצאות של העמדות בעבר שלכם ועליכם לקבל אותן זמנית מבלי לוותר לחלוטין. אם אתם מרפים בתחושה של פחד, וויתור, צייתנות, התקרבות ע"י קיפוח, אתם נשארים בדואליות. תנועת הרפיית ההידוק יכולה להיות זמנית בלבד. אבל אם אתם יכולים להרפות ברוח של ציפייה מבוססת אמון, האובדן הרגעי ההכרחי שלכם יתברר די מהר כרווח. אתם מפנים מקום לאפשרויות חדשות ושונות של נסיון, אם אתם לא מתעקשים, נכון לעכשיו, על צורה מוגבלת.

אם אתם לומדים להרפות ולשחרר תוך מתן אמון, אתם מתעלים מעל הדואליות. אתם יוצאים מהמאבק בין פחד ומחסור/ קיפוח מצד אחד, ואחיזה חזק באשמה וחרדה מצד שני. אם אתם יכולים להרפות ברוח הבוטחת שאומרת, "אם אני לא יכול לקבל את זה ככה, אולי יש דרך אחרת; אם לא עכשיו, מאוחר יותר", אתם תאבדו את הפחד שלכם, את ההידוק של מרכזים ותחושת אובדן. ואז כוחות החיים יבעעו ויצאו דרך כל המערכת שלכם - פיזית, נפשית, רגשית ורוחנית. הם יעבדו בהרמוניה מלאה, יתפקדו כפי שהחיים נועדו, שזה אושר מוחלט והתרחבות גדולה יותר לעד. אז מרכזי האנרגיה יתפקדו בהרמוניה ויפְּטְרוּ מאנרגיית הפסולת המוחזקת כעת בתוך המערכת שלכם. לא יכולה להיות הרעלה נפשית רעילה יותר מאשר חומר פסולת שלא סולק של אנרגיה, שאמור לעזוב את המערכת. אתם יודעים שהעיקרון הזה נכון לגבי כל השאר - מזון, מים, אוויר. זה חל גם על חילוף החומרים של אנרגיה וחומר תודעתי. את כל מה שמתפקד כמו שצריך, יש לחדש כל הזמן, סילוק חומרי פסולת ואיסוף חומר חדש.

נסו לעכל חלק ממה שאמרתי כאן. לימדו את המילים האלה, השתמשו בהן, היפכו אותן לשלכם. תנו לזה להיות תמריץ שהחיים יכולים להיות כל כך שונים ממה שהם. מה שאתם חווים עכשיו במיטבו הוא רק משהו קטן של מה שעדיין מחכה לכם. הקשיים שאתם חווים הם סוג של מחלה, אם לומר זאת כך, וזה מיותר; משהו שבהחלט ניתן לבטל, אם תלמדו להבין את משמעותו. וזה, כמובן, הדבר החשוב ביותר. שכן רוב בני האדם חווים את הקשיים שלהם כאילו הגיעו אליהם במקרה. האמירה, "אלה החיים" מונעים מהתודעה לראות את הקושי כביטוי חיוני של העצמי, לא משנה כמה נראה שזה נגרם לעצמי מבחוץ. זה אף פעם לא כך. ובמידה שתוכלו להבין את חווית

החיים שלכם כביטוי לחלק הזה בעצמכם שאתם עדיין לא מכירים, אתם באמת תתגברו על החסימה לאושר שלכם.

כולכם צריכים עזרה לעשות זאת. הניצחון, השחרור, גל השמחה והשלווה הנובעים מההכרה הזו הם בלתי ניתנים להשוואה. שום טוב שמגיע אליכם מבחוץ, מכיוון שאחרים במקרה פועלים לפי רצונכם, לא יכול להיות מעניק-שלווה ושמחה כמו ההבנה המלאה של הקשיים שלכם. זו אכן ההתעלות וההתפתחות של הווייתכם האישית. אז השמחה תתרחב לנצח, והחיים יהפכו ליותר ויותר כפי שהם אמורים להיות, כפי שהם כבר, בממד שממנו אתם עדיין מופרדים בתודעה שלכם.

תבורכו, כל יקירי כאן. האהבה של היקום, האהבה שנמצאת כאן, מקיפה ועוטפת את כולכם, היכן שתהיו.

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.